

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného: **S., k. s.**, so sídlom H., X B., IČO: X., ako **správca úpadcu G. spol. s r.o. "v konkurze"**, so sídlom N., X. L., IČO: X., proti povinnému: **N. spol. s r.o.**, so sídlom T., X L., IČO: X., **o vymoženie 1 790,60 eur s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Lučenec pod sp.zn. 19Er /1580/2003, o dovolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 7. novembra 2012 č. k. 14CoE/284/2012-28, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 7. novembra 2012 č. k. 14CoE/284/2012-28 **z r u š u j e a** vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Lučenec uznesením z 25. 06. 2012 č. k. 19Er/1580/2003-15 exekúciu zastavil a oprávnenému uložil povinnosť nahradiť súdnemu exekútorovi trovy exekúcie vo výške 75,69 eur. Rozhodnutie odôvodnil tým, že uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 07. 01. 2002 č. k. 25-34K 494/99-57 došlo k zamietnutiu návrhu na vyhlásenie konkurzu z dôvodu, že povinný ako obchodná spoločnosť nemal žiadny majetok. Exekučný súd v zmysle ustanovenia § 57 ods. 1 písm. h/ zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len Exekučný poriadok) pre nemajetnosť povinného exekúciu zastavil. O trovách exekúcie rozhodol s poukazom na ustanovenie § 203 ods. 2 Exekučného poriadku tak, že k ich náhrade zaviazal oprávneného.

Nakoľko rozhodnutie okresného súdu bolo vydané vyšším súdnym úradníkom a sudca nemienil odvolaniu oprávneného vyhovieť, bolo odvolanie predložené podľa

§ 374 ods. 4 veta prvá a druhá Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O. s. p.) odvolaciemu súdu na rozhodnutie.

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, uznesením zo 07. 11. 2012 č. k. 14CoE/284/2012-28 odvolanie súdneho exekútora odmietol podľa § 218 ods. 1 písm. a/ O. s. p. ako oneskorene podané. Uviedol, že z údajov na doručenke bolo zrejmé, že uznesenie súdu prvého stupňa prevzal splnomocnený zástupca oprávneného 01. 07. 2012. Od tohto dňa začala plynúť zákonná 15-dňová lehota na podanie odvolania. Posledným dňom na podanie odvolania bol 16. 07. 2012. Keďže odvolanie oprávneného bolo podané na poštovom úrade 17. 07. 2012, bolo podané po uplynutí zákonnej lehoty na podanie odvolania.

Uznesenie odvolacieho súdu nadobudlo právoplatnosť 12. 12. 2012.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podal dovolanie oprávnený. Uviedol, že odvolací súd jeho odvolanie nesprávne odmietol, keďže z dôvodu chyby v písaní splnomocnenec uviedol na doručenke nesprávny dátum prevzatia písomnosti. V čase preberania pošty, t. j. v pondelok 02. 07. 2012, napísal na doručenkú dátum 01. 07. 2012. V prípade, ak by oprávnený prebral uznesenie súdu prvého stupňa 01. 07. 2012 musel by zásielku prebrať v nedeľu a podľa otváracích hodín v tento deň na príslušnej pošte (pobočka Horná 1, Banská Bystrica) preberanie zásielok nebolo možné. Oprávnený preto navrhol, aby dovolací súd napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.), po zistení, že dovolanie bolo podané včas osobou oprávnenou na jeho podanie, preskúmal napadnuté uznesenie a dospel k záveru, že dovolanie je dôvodné.

Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým nemožno napadnúť každé rozhodnutie súdu. Výnimocnosti tohto opravného prostriedku zodpovedá právna úprava jeho prípustnosti. Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, len v prípadoch, v ktorých ho pripúšťa zákon (§ 236 ods. 1 O. s. p.).

V prejednávanej veci rozhodol odvolací súd uznesením. Dovolanie je prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ak a/ odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa, b/ odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych

spoločenstiev (§ 109 ods. 1 písm. c/) na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 O. s. p.). Podľa § 239 ods. 2 O. s. p. dovolanie je prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Napadnuté uznesenie odvolacieho súdu nevykazuje znaky vyššie uvedených uznesení, preto dovolanie súdneho exekútora podľa ustanovenia § 239 ods. 1 a ods. 2 O. s. p. nie je prípustné.

Prípustnosť dovolania oprávneného by v preskúmvanej veci prichádzala do úvahy, len ak by v konaní došlo k niektorej z procesných väd taxatívne vymenovaných v § 237 O. s. p. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu (aj uzneseniu), ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

Z obsahu dovolania vyplýva, že dovolateľ namietal nesprávne odmietnutie jeho odvolania odvolacím súdom, pretože odvolací súd pochybil pri posudzovaní prevzatia uznesenia prvostupňového súdu, a tým mu odňal možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O. s. p.).

Dôvodom, ktorý zakladá prípustnosť dovolania podľa tohto ustanovenia, je procesne nesprávny postup súdu v občianskom súdnom konaní, ktorým sa účastníkovi odníme možnosť pred ním konať a uplatňovať (realizovať) procesné oprávnenia účastníka občianskeho súdneho konania priznané mu za účelom zabezpečenia účinnej ochrany jeho práv. Odňatím možnosti konať pred súdom je nielen procesný postup súdu ale aj jeho rozhodnutie,

v dôsledku ktorého účastník nemôže uplatniť svoje procesné práva, napr. preto, že jeho odvolanie bolo odvolacím súdom nesprávne odmietnuté.

Podľa § 45 ods. 2 O. s. p. údaje uvedené na potvrdení o doručení písomnosti (ďalej len „doručenka“) sa považujú za pravdivé, ak nie je dokázaný opak.

Podľa § 204 ods. 1 veta prvá O. s. p. odvolanie sa podáva do 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje.

Lehota je zachovaná, ak sa posledný deň lehoty urobí úkon na súde alebo podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť. (§ 57 ods. 3 O. s. p.)

Z údajov uvedených v doručenke vyplýva, že uznesenie prvostupňového súdu bolo oprávnenému doručené 01. 07. 2012. Z uvedených údajov vychádzal aj odvolací súd, keď za posledný deň odvolacej lehoty považoval deň 16. 7. 2012 a odmietol odvolanie oprávneného podané 17. 07. 2012 ako oneskorene podané. Dovolateľ tvrdil, že zásielku obsahujúcu prvostupňové uznesenie prevzal až 2. 7. 2012. S poukázaním na otváracie hodiny uvedené na internetovej stránke www.posta.sk uviedol, že 1. 7. 2012 (v nedeľu) nebolo možné na príslušnom poštovom úrade - Slovenská pošta Banská Bystrica 1, Horná 1, 974 01 Banská Bystrica prebrať zásielky.

Dovolací súd vychádzajúc z obsahu doručky ako aj skutočnosti, že deň prevzatia zásielky dovolateľom, vyznačený na doručke, pripadol na nedeľu, kedy príslušná pošta nebola otvorená, dospel k záveru, že uznesenie súdu prvého stupňa bolo doručené oprávnenému až 2. 7. 2012. Zohľadnil pritom aj ďalší údaj na doručke, a to odtlačok dennej pečiatky dodacej pošty, ktorý je z 2. 7. 2012. Z uvedených skutočností vyplýva, že predmetná zásielka nebola doručená 1. 7. 2012, a teda tento údaj o doručení písomnosti uvedený na doručke nemožno považovať v zmysle citovaného ustanovenia § 45 ods. 2 O. s. p. za pravdivý. Splnomocnenec oprávneného v skutočnosti prevzal uznesenie Okresného súdu Lučenec sp. zn. 19Er/1580/2003 až 02. 07. 2012. Posledným dňom zákonnej lehoty podľa § 204 ods. 1 O. s. p. na podanie odvolania je 17. 07. 2012. Oprávnený odovzdal odvolanie na poštovú prepravu včas posledný deň lehoty dňa 17. 7. 2012.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd nesprávne odmietol odvolanie oprávneného ako oneskorene podané, čím mu odňal možnosť konať pred súdom.

Výskyt niektorej z procesných väd uvedených v § 237 O. s. p. je zo zákona vždy dôvodom, ktorý zakladá prípustnosť dovolania proti rozhodnutiu, vydanému v konaní postihnutom touto vadou. Zároveň je tiež dôvodom, pre ktorý musí odvolací súd napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu vždy zrušiť, pretože rozhodnutie, vydané v takomto konaní, nemôže byť považované za správne. Najvyšší súd Slovenskej republiky vzhľadom na uvedené skutočnosti napadnuté uznesenie odvolacieho súdu podľa § 234b ods. 2 O. s. p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

V ďalšom konaní, v ktorom je odvolací súd viazaný právnym názorom dovolacieho súdu (§ 243d ods. 1 veta druhá O. s. p.), bude vecou odvolacieho súdu, aby o odvolaní oprávneného rozhodol a súčasne rozhodol aj o trovách pôvodného konania a dovolacieho konania (§ 243d ods. 1 veta tretia O. s. p.).

Vzhľadom na zrušenie napadnutého uznesenia, zrejme chyba v písaní rozhodnutia týkajúca sa obchodného mena povinného v úvodnej časti rozhodnutia, na ktorú dovolateľ poukázal, je bezpredmetná.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave, 31. januára 2014

JUDr. Alena Priecelová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Ingrid Habánová